

[Hans Kjar.]
viser jo klart, at de mere langsigtede virkninger af regeringens økonomiske politik nu er ved at slå igennem, og vi finder det derfor ikke rimeligt på dette tidspunkt at gennemføre voldsomt store afgiftslempelser, der kunne forskertse hele den nødvendige økonomiske sanering.

Når dette er sagt, vil jeg gerne gøre den bemærkning, at forslagsstillerne ved i det første punkt at operere med en momsprocent på $11\frac{1}{9}$ — et tal, der sikkert for mange ser mystisk ud — har vist en prisværdig forståelse for de praktiske forudsætninger, der skal til, for at man ude i erhvervslivet kan leve med momsen, uden at byrderne vokser sig alt for store. Jeg fremhæver dette, fordi det ikke er så forfærdelig længe siden, der fra denne talerstol i anden forbindelse og fra anden side kom nogle udtalelser, der viste en manglende forståelse for disse forudsætninger. Det er givet, at skal man kunne magte momsen, må den baseres på et regnskabsmæssigt enkelt system, og det forudsætter, at man har ganske bestemte procentsatser at arbejde med. Jeg vil dog benytte lejligheden til at føje til, at man ikke skal operere alt for tit med ændringer af momssatsen. For det erhvervsliv, der skal administrere momsen, medfører det nemlig voldsomme administrative og kostbare omlægninger med ommærkning af milliarder af priser.

Derfor appellerer tanken om lettelser i punktafgifterne sådan set mere til min sympati. Jeg tror, det er en almindelig opfattelse, at man på visse af disse områder er nået ud til den yderste grænse af bæreevnen finansmæssigt, og man føler, at det ikke mindst er det, man kunne kalde for livsglædens områder, der bliver særlig hårdt ramt. Derfor vil jeg se med sympati på, at en lempelse i finanspolitikken først og fremmest sætter ind på disse punkter, når vel at mærke forudsætningerne er til stede. Men som jeg indledte med at sige, mener vi ikke i det konservative folkeparti, at der i den foreliggende situation er grundlag for at foretage afgiftsned sættelser af den foreslåede størrelsesorden, hvorfor vi ikke kan tilsige nogen velvilje.

Jens Frandsen: I åbningsdebatten den 4. oktober i år bebudede hr. Aksel Larsen,

at vi ville komme til at diskutere punktskatterne og merværdiafgiften. Derfor kommer det forslag til beslutning, vi har til behandling i dag, ikke som nogen overraskelse. Jeg havde dog, før forslaget kom, hæftet mig ved, at statsministeren i åbnings-talen oplyste, at en teknisk omlægning af punktafgifterne var under forberedelse, og at et lovforslag om omlægning af beskatningen af chokolade og sukkervarer og af spiritus ville blive fremsat. Ligeledes oplystes, at der i sommerens løb er indhentet udtalelser og ønsker fra erhvervsorganisationerne om ændringer af merværdiafgiftslovens bestemmelse, og den betænkning, der af et folketingsudvalg, som behandlede denne lov, blev afgivet den 11. marts i år, indeholdt en henstilling fra udvalgets flertal til regeringen om, at spørgsmålet om en eventuel ophævelse af merværdiafgiften ved udlejning af hotelværelser måtte blive taget op til en snarlig overvejelse.

Det står os klart, at en kulegravning af hele denne forbrugsbeskatning ikke er nogen enkel sag. Venstre har tidligere udtalt ønske om, at dette store arbejde måtte blive iværksat, og jeg kan erklære mig tilfreds med, at arbejdet er i gang, og at regeringen vil fremsætte lovforslag, så snart arbejdet er tilendebragt. Jeg forstår også, at vi kan vente lovforslag i meget nær fremtid.

Ved adskillige lejligheder har folketinget drøftet indretningen af disse systemer, og det er ingen hemmelighed, at mange af os har forestillinger om ændringer af teknikken i disse love. Det er kun ret og rimeligt, at praktiske hensyn, der tilsiger en lettelse i administrationen for de erhvervsdrivende og tolddepartementet, i videst mulig grad bør imødekommes. Det er også sandsynligt, at der på visse områder kan være behov for at ændre de gældende satser. Restaurantsskatten er nævnt i forslaget. Jeg kunne gentage problemet omkring hotelværelser. En ændring her ville sikkert være til gavn for turisterhvervet, som er blevet et betydeligt valutaindtjenende erhverv. Jeg går ud fra, at der er mest muligt tryk på arbejdet med problemerne, og det må derfor absolut være rigtigt at afvente ministerens lovforslag. Vi venter interesseret på det resultat, der fremkommer.

Om forslagets indhold skal jeg ikke sige mange ting. Det, forslagsstillerne nu fore-